

Pytania diagnostyczne

Ważnym instrumentem sprawdzania zrozumienia zagadnień w klasie są pytania diagnostyczne. Są to „pytania, które zapewniają dostęp do myślenia uczniów”. Nie są łatwe do stworzenia, ale przeczytanie książki Dylana Williama pod tytułem: „Zakorzone Ocenianie Kształujące (Embedded Formative Assessment)” (2011r.) z pewnością w tym Państwu pomoże.

„Co powoduje, że pytanie jest przydatne jako pytanie diagnostyczne ... musi być mało prawdopodobne, aby uczeń udzielił dobrej odpowiedzi ze złych powodów”. Dodatkowo, pytanie powinno być skonstruowane w ten sposób, że „niepoprawne odpowiedzi można interpretować”. Podstawowym założeniem powinno być: „lepiej jest założyć, że uczniowie nie wiedzą czegoś, nawet gdy to wiedzą, niż zakładać, że wiedzą coś, gdy naprawdę tego nie wiedzą”. Najlepszym momentem na zadanie tych pytań są „kluczowe momenty lekcji”. Są to momenty „w których nauczyciel sprawdza czy klasa jest gotowa kontynuować” – to główne zasady tych pytań.

Przykłady pytań diagnostycznych:

1. W interaktywnej dydaktyce zabronione jest poprawianie uczniów.

A. TAK

B. NIE

Poprawna odpowiedź: B (Nie). Nauczyciele jako prowadzący zajęcia mogą poprawiać uczniów, ale jako trenerzy, a nie osoby oceniające.

2. Prowadzący może zaprosić do klasy rodziców lub przedstawicieli policji.

A. TAK

B. NIE

Poprawna odpowiedź: A (Tak). Włączanie środowiska uczniów poza środowisko szkolne jest ważnym narzędziem profilaktycznym.

3. W interaktywnej dydaktyce nauczyciel wyzbywa się swojego prawa do prywatności.

A. TAK

B. NIE

Poprawna odpowiedź: B (Nie). Poprzez akceptację roli prowadzącego, nauczyciel w dalszym ciągu musi ustalać jasne granice, co można zaobserwować w profilaktyce i w dobrych praktykach.

Jedną z granic jest ustalenie, w jakim stopniu nauczyciele chcą rozmawiać o sprawach prywatnych.

4. Tożsamości są różne offline i online.

A. TAK

B. NIE

Poprawna odpowiedź: B (Nie). Konteksty online są inne, a życie online bardzo wpływa zarówno na własną tożsamość, jak i koncept tożsamości, ale zarówno tożsamość online, jak i offline odpowiadają na pytanie: “Kim jestem?”

5. Tradycja, według Baumana, to efektywna strategia przetrwania “płynnego życia”.

A. TAK

B. NIE

Poprawna odpowiedź: B (Nie). Przywiązanie do tradycji jest logiczną reakcją na szybkie zmiany i szybką globalizację, ale to nie chroni nas przed ekstremalnymi czasami konsumpcyjnymi, w jakich żyjemy. Tylko uczenie się i zdobywanie umiejętności, które pomagają nam być obywatelami i radzić sobie z byciem innym, może nam pomóc zachować odrobinę samostanowienia.

6. Uczniowie, którzy radzą sobie w tradycyjnej szkole, poradzą sobie dobrze także w prawdziwym życiu.

A. TAK

B. NIE

TEKSTY		www.e-lab.dynamicznatozsamosc.org/2014-2016/						1			
E LAB DT			edukacja medialna	Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego	(adT)						
			informacyjna	Departamento de Cultura e Património Nacional	akademia dynamiczna TOŻSAMOŚĆ	E.K.LAB klasa pod patronatem					
FUNDACJA CITIZEN PROJECT			KRS: 0000389115			WWW.FOUNDATIONCITIZENPROJECT.EU					

Poprawna odpowiedź: B (Nie). Uczniowie, którzy nigdy nie popełniają błędów są skłonni przypisywać sukcesy swoim atrybutom. W wyniku tego, że są mniej otwarci na uczenie się i sprzężenia. Umiejętności potrzebne, aby odnieść sukces w tradycyjnej klasie różnią się od umiejętności niezbędnych do osiągnięcia sukcesu w XXI wieku. Na przykład adaptacja przez ciągłą re-definicję własnej tożsamości nie jest umiejętnością prowadzącą do sukcesu w klasie, ale zestawem umiejętności, które są bardzo przydatne w prawdziwym życiu.

7. Jeśli uczeń jest "stałe uczący się", nauczyciel musi interweniować.

A. TAK

B. NIE

Poprawna odpowiedź: A (Tak). "Stale uczący się" mają problem w adaptacji, uczeniu się i przyjmowaniu konstruktywnej krytyki. To utrudnia ich rozwój.

8. W interpretacji Goffmana – czy możliwe jest „bycie sobą” z kimś?

A. TAK

B. NIE

Poprawna odpowiedź: B (Nie). Według Goffmana zawsze gramy rolę.

9. Czy jest sens, aby tworzyć nowy program nauczania w szkole w oparciu o predefiniowane umiejętności w XXI wieku?

A. TAK

B. NIE

Poprawna odpowiedź: B (Nie). Niestety, nie jesteśmy w stanie przewidzieć, jakich dokładnie umiejętności możemy potrzebować w najbliższej przyszłości. Co możemy zrobić, to przedstawić umiejętności, aby dowiedzieć się, jak się uczyć.

10. Ocenianie jest szkodliwe.

A. TAK

B. NIE

Poprawna odpowiedź: A (Tak). Ocenianie skupia się na mocowaniu wyniku w określonym czasie. Mniej ważne jest, aby zapewnić wgląd do pracy uczniów, jak poprawić elementy, których tak naprawdę jeszcze nie opanowali. Nawet gdy wspomniany wgląd jest obecny, nie jest on brany przez uczniów na poważnie, ponieważ ocena determinuje temat lekcji, a poprawianie elementów nie prowadzi do lepszej oceny.